

EEN HERZIENE CHECKLIST VAN DE NEDERLANDSE LAUXANIIDAE

(DIPTERA: LAUXANIIDAE)

Paul Beuk & Dick Belgers

Sinds het verschijnen van het laatste overzicht van de Nederlandse Lauxaniidae zijn er diverse wijzigingen opgetreden in de classificatie van bepaalde genera en is de correcte identiteit van een aantal soorten vastgesteld. Daarnaast is er in de laatste jaren een aantal soorten voor het eerst in Nederland aangetroffen. In dit artikel wordt een bijgewerkte en becommentarieerde checklist van de Nederlandse Lauxaniidae gepresenteerd, waarbij vijf soorten voor het eerst worden gemeld.

INLEIDING

Lauxaniidae zijn kleine tot middelgrote (2,0-6,0 mm), vaak wat plomp gebouwde vliegen. De lichaamskleur is variabel: geel, bruin, grijs of groen-zwart, of combinaties van deze, soms met een duidelijk patroon. Het lichaamsoppervlak is dof tot glanzend. De ogen zijn bij beide geslachten gescheiden. Tussen de ogen staan meestal twee paar naar achteren gebogen orbitaalborstels. Vibrissen ontbreken en de achterhoofdborstels zijn convergent of zelfs gekruist. In de vleugel is de costa ononderbroken en het membraan is helder of geelachtig, soms met een wolkachtige verdonkering of een duidelijk vlekkenpatroon. De schenen hebben duidelijke preapicale borstels.

De larven staan bekend als saprofaag. De meeste zijn facultatieve mineerders in bladeren in de strooisellaag, terwijl een aantal soorten zich ontwikkelt in rottend materiaal in vogelnesten. In het rottende materiaal leven de larven van micro-organismen of schimmels. Adulten worden veelal op schaduwrijke plaatsen in de ondergroei of op boombladeren gevonden, bijvoorbeeld in vochtige bossen, aan oevers van stromen, moerassen, en dergelijke. Een aantal soorten wordt ook in drogere omstandigheden gevonden, zoals bijvoorbeeld veel *Homoneura*-soorten maar ook *Minettia desmometopa*.

Het aantal soorten Lauxaniidae wereldwijd loopt tegen de 2000 (Semelbauer & Kozánek 2014), waarvan er 157 uit Europa werden gemeld (Kahanpää 2014).

NEDERLANDSE LAUXANIIDAE

Het laatste overzicht van de Nederlandse Lauxaniidae is inmiddels meer dan 10 jaar oud (De Jong & Beuk 2002). Deze lijst bevatte 46 soorten en van een 47e was de precieze identiteit nog onbekend. Twaalf soorten werden voor het eerst uit Nederland gemeld. In de periode erna werden geen nieuwe soorten gemeld, maar de laatste twee jaar werden vijf soorten voor het eerst verzameld. Één soort komt na herdeterminatie te vervallen,

Figuur 1. *Homoneura thalhammeri*, mannetje.
Foto Dick Belgers.
Figure 1. *Homoneura thalhammeri*, male.
Photo Dick Belgers.

Figuur 2. *Pachycerina pulchra*, mannetje.

Foto Dick Belgers.

Figure 2. *Pachycerina pulchra*, male.

Photo Dick Belgers.

Figuur 3. *Sapromyza viciespunctata*, vrouwtje.

Foto Dick Belgers.

Figure 3. *Sapromyza viciespunctata*, female.

Photo Dick Belgers.

een tweede wordt geplaatst op de lijst van twijfelachtige soorten. Met de publicatie van deze lijst staat het aantal Nederlandse Lauxaniidae op 49. Hieronder worden de nieuwe soorten besproken. Alle hieronder genoemde exemplaren zijn opgenomen in de alcoholcollectie van het Natuurhistorisch Museum Maastricht.

Bijna alle soorten kunnen goed op naam worden gebracht met de Russische tabel van Shatalkin (2000) of de vertaalde versie van Schacht et al. (2004). In de laatste is een aantal nomenclatorische correcties doorgevoerd, maar alleen de oorspronkelijke tabel heeft de bijbehorende illustraties.

Homoneura consobrina (Zetterstedt, 1847)

Limburg Stein, Steinerbos IVN, N 50.973, E 5.783, 1.VI.2014, 1 ♂, P.L.Th. Beuk.

Het exemplaar werd verzameld onder het dak van een grote, witte partytent. De omgeving is een gevarieerd bos met veel verschillende boomsoorten en met enkele vijverpartijen. De tent stond aan de rand van de tuin van het IVN-bezoekerscentrum, vlak tegen het gebouw aan (fig. 4).

De soort is wijdverspreid in Europa: Bosnië-Herzegovina, Hongarije, Italië, Kroatië, Liechtenstein,

Oostenrijk, Polen, Roemenië, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (Merz & Shatalkin 2013), Noorwegen (Greve & Merz 2003) en het Verenigd Koninkrijk (Gibbs 2005). Uit diverse meldingen blijkt dat de soort nergens erg algemeen is. Binnen het genus *Homoneura* hoort de soort in een makkelijk herkenbare groep van gele soorten, die geen vlekken of verdonkering in de vleugel hebben, een kort-behaarde sprietborstel en een paar presuturale dorsocentraalborstels. Samen met *H. chelis* Carles-Tolrá, 1996, is het de enige soort die twee paar postsuturale dorsocentraalborstels heeft. Die laatste soort heeft echter een uitsteeksel aan de achterheup, dat ontbreekt bij *H. consobrina*.

Homoneura interstincta (Fallén, 1820)

Gelderland Wageningen, Nassauweg, N 51.966, E 5.673, onder lichtkoepel, 19.V.2016, 1 ♀, D. Belgers. Limburg Vlodrop, Crayhof, 6 km ten oosten van Herkenbosch, noordrand broekbos bij Roode Beek, AC 208,75-351,35, 16-25.VIII.2013, 1 ♀, T. Lenders, malaiseval.

Strikt gezien is dit geen nieuwe soort voor de Nederlandse lijst. Merz (2003) reviseerde het type-materiaal van de Lauxaniidae die werden beschreven door Fallén. Daaruit kwam naar voren dat de soort die bekend stond onder de naam

Figuur 4. Vindplaats van *Homoneura consobrina* in Nederland.

Figure 4. Record of *Homoneura consobrina* in the Netherlands.

Figuur 5. Vindplaatsen van *Homoneura interstincta* in Nederland.

Figure 5. Records of *Homoneura interstincta* in the Netherlands.

H. interstincta een verkeerde interpretatie was van de oorspronkelijk beschreven soort. Hij beschreef de verkeerd geïnterpreteerde soort onder de naam *H. mediospinosa*. Nederlands materiaal dat eerder werd gedetermineerd als *H. interstincta*, dat kon worden gecontroleerd, bleek inderdaad tot deze nieuwe soort te behoren. Echter, op basis van recent verzameld materiaal kan *H. interstincta* voor de Nederlandse lijst worden gehandhaafd (fig. 5). Twee recent verzamelde exemplaren behoren onmiskenbaar tot deze soort: de costaalborsteltjes, die bij alle andere *Homoneura*-soorten doorlopen tot aan het uiteinde van ader R₄₊₅, bereiken deze ader niet.

Homoneura thalhammeri Papp, 1978 (fig. 1)

Gelderland Wageningen, Nassauweg, N 51.966, E 5.673, 6.VII.2015, 1 ♂, D. Belgers, onder lichtkoepel. Limburg Maastricht, Natuurhistorisch

Museum, AC 176, 1-317, 2, 3.VII.2015, 1 ♂, P.L.Th. Beuk, binnenshuis (fig. 6).

Op warme dagen hebben openstaande deuren en ramen een aantrekkende werking op insecten die koelere plekken zoeken. Dit geldt ook voor de openstaande hoofdingang van het Natuurhistorisch Museum Maastricht. Direct tegenover deze deur is een aantal vensters, waar veel van deze insecten uiteindelijk terecht komen. Zo ook een exemplaar van *H. thalhammeri*. Het exemplaar verzameld onder de lichtkoepel in Wageningen is in eerste instantie waarschijnlijk ook op zoek geweest naar een koelere plek.

De verspreiding van *H. thalhammeri* beslaat een groot deel van Europa, met uitzondering van het oosten: Albanië, Andorra, Duitsland, Frankrijk, Hongarije, Roemenië, Slowakije, Spanje, Verenigd Koninkrijk en Zwitserland (Merz & Shatalkin 2013). Net als *H. consobrina* hoort *H. thalhammeri*

Figuur 6. Vindplaatsen van *Homoneura thalhammeri* in Nederland.

Figure 6. Records of *Homoneura thalhammeri* in the Netherlands.

in de groep van gele soorten, die geen vlekken of verdonkering in de vleugel hebben en een kort-behaarde sprietborstel. In tegenstelling tot de eerste soort heeft *H. thalhammeri* echter geen presuturale dorsocentraalborstels. Het onderscheid met vergelijkbare soorten ligt in de zes rijen van acrostichaalborstels, die alle even lang zijn, en de zeer korte beharing op de sprietborstel. De soort die er het meest op lijkt is *H. ericpoli* Carles-Tolrá, 1993, uit Zuid-Europa, die echter een meer oranje dan gele kleur heeft en een lob aan de achterheup. Echter, binnen deze groep is het aan te raden de mannelijke genitaliën te onderzoeken voor een zekere determinatie. Bij het Maastrichtse exemplaar werden deze vergeleken met de afbeelding in de oorspronkelijke beschrijving door Papp (1978).

Figuur 7. Vindplaats van *Pachycerina pulchra* in Nederland.

Figure 7. Record of *Pachycerina pulchra* in the Netherlands.

Pachycerina pulchra Loew, 1850 (fig. 2)

Gelderland Ede, Ginkelsche Zand, N 52.035, E 5.743, 30.IX.2015, 1 ♂, D. Belgers, geklopt uit vliegdien.

Van het genus *Pachycerina* Macquart, 1835 werden eerder nog geen soorten in Nederland aangetroffen. Binnen de Lauxaniidae is het genus eenvoudig te herkennen door combinatie van een gezwollen gezicht en verlengde sprieten. Toen Dick Belgers het exemplaar bij Ede had verzameld (fig. 7), kostte het hem dus niet veel moeite om dit op naam te brengen. De determinatie werd in eerste instantie via de website Diptera.info bevestigd. De bekende verspreiding van deze soort ligt voornamelijk in het oostelijke deel van Europa: Duitsland, Hongarije, Italië, Noorwegen, Oekraïne, Oostenrijk, Noordwest-Rusland, Polen, Tsjechië, Zwitserland en Noord-Korea in de oostelijke Palaearctis (Merz & Shatalkin 2013, Shatalkin 2000).

Figuur 8. Vindplaatsen van *Sapromyza viciospunctata* in Nederland.

Figure 8. Records of *Sapromyza viciospunctata* in the Netherlands.

Van de drie Europese *Pachycerina*-soorten is *P. pulchra* de enige donkere soort en ze is oppervlakkig alleen te verwarren met *Lauxania*-soorten, maar deze zijn over het algemeen kleiner en hebben geen bleke delen op kop en borststuk. Overigens is het opvallend dat *P. pulchra* eerder in Nederland werd aangetroffen dan de wijder verspreide, en over het algemeen talrijkere, *P. seticornis* (Fallén, 1820). Van de biologie is weinig bekend, maar het lijkt er op dat de soort later in het jaar actief is (Greve 2009).

Sapromyza viciospunctata Czerny, 1932 (fig. 3)

Gelderland Ede, De Ginkel, N 52.031, E 5.739, 2.VII.2016, 1 ♀, D. Belgers; Wageningen, Nassauweg, N 51.966, E 5.673, 27.V.2015, 1 ♀, 1.VI.2015, 1 ♀, 30.VI.2015, 1 ♀, D. Belgers, onder lichtkoepel (fig. 8).

In mei en juni 2015 verzamelde Dick Belgers een paar opvallende Lauxaniidae in Wageningen onder dezelfde lichtkoepel als boven vermeld bij *H. thalhammeri*. Door hun grijsachtige borststuk met bruine lengtestrepen vertoonden ze in eerste instantie gelijkenis met de schaarse *Poecilolycia vittata* (Walker, 1849). Ze bleken echter tot het genus *Sapromyza* te behoren. Geen van de eerder bekende Nederlandse *Sapromyza*-soorten heeft echter bruine strepen op een grijsachtig borststuk waardoor het direct duidelijk was dat deze soort iets nieuws moest zijn. Met de tabel in Schacht et al. (2004) werden de exemplaren gedetermineerd als *S. viciospunctata*.

Lange tijd was deze soort slechts bekend van de typelocaliteit in Oostenrijk (Papp 1984). Inmiddels geeft Fauna Europaea een grotere, maar nog steeds beperkte, verspreiding: Frankrijk, Italië, Oostenrijk, Noordwest-Rusland, Tsjechië, Zwitserland en de oostelijke Palaearctis (Merz & Shatalkin 2013). Daarnaast kunnen Hongarije (Papp 2003, 2004) en Duitsland (Schacht 2006) aan het lijstje worden toegevoegd. Deze opvallende soort staat te boek als zeldzaam en heeft in Tsjechië de status 'critically endangered' gekregen (Martinek & Barták 2005), hoewel Merz & Kofler (2008) vermoeden dat *S. viciospunctata* algemener zou kunnen zijn dan het beperkte aantal waarnemingen doet vermoeden.

Deze soort is mogelijke een inquiline van de gallen van de galwesp *Biorhiza pallida* (Olivier, 1791) (Hymenoptera: Cynipidae). Merz & Kofler (2008) meldden twee exemplaren die kwamen uit poppen in de gallen van deze soort op zomereik *Quercus robur*. Verdere gegevens ontbreken, dus het is niet duidelijk of de larven leefden in de gal of ze zich daar alleen verpopten. Het lijkt zeer wel mogelijk dat de larven leven in gallen die gaan rotten nadat de wespen deze hebben verlaten.

CHECKLIST

Orde Diptera

Familie Lauxaniidae

Subfamilie Homoneurinae

Genus *Homoneura* Van der Wulp, 1891

- 1 *H. biumbrata* (Loew, 1847)
- 2 *H. consobrina* (Zetterstedt, 1847)
- 3 *H. interstincta* (Fallén, 1820)
- 4 *H. mediospinosa* Merz, 2003
= *interstincta* (Fallén, 1820): misident. sensu auct.
- 5 *H. notata* (Fallén, 1820) NOOT 1
= *subnotata* Papp, 1978
- 6 *H. patelliformis* (Becker, 1895)
- 7 *H. thalhammeri* Papp, 1978

Subfamilie Lauxaniinae

Genus *Aulogastromyia* Hendel, 1925

- 8 *A. anisodactyla* (Loew, 1845)

Genus *Calliopum* Strand, 1928

- 9 *C. aeneicoxa* (Fallén, 1820)
- 10 *C. elisae* (Meigen, 1826)
= *nitens* (Loew, 1858): misident., pro parte
- 11 *C. geniculatum* (Fabricius, 1805)
= *nitens* (Loew, 1858): misident., pro parte
- 12 *C. simillimum* (Collin, 1933)
= *aeneiventris* (Fallén, 1820):
misident.

Genus *Lauxania* Latreille, 1804

- 13 *L. cylindricornis* (Fabricius, 1794)

Genus *Meiosimyza* Hendel, 1925

= *Lyciella* Collin, 1948

- 14 *M. affinis* (Zetterstedt, 1847)
- 15 *M. decempunctata* (Fallén, 1820)
- 16 *M. decipiens* (Loew, 1847)
- 17 *M. illota* (Loew, 1847)
- 18 *M. platycephala* (Loew, 1847)
- 19 *M. rorida* (Fallén, 1820)
- 20 *M. subfasciata* (Zetterstedt, 1838)

Genus *Minettia* Robineau-Desvoidy, 1830

Subgenus *Frendelia* Collin, 1948

- 21 *M. longipennis* (Fabricius, 1794)

Subgenus *Minettia* Robineau-Desvoidy, 1830

- 22 *M. desmometopa* (De Meijere, 1907)
- 23 *M. fasciata* (Fallén, 1826) NOOT 2
= *rivosa* Meigen, 1826
- 24 *M. inusta* (Meigen, 1826)
- 25 *M. longiseta* (Loew, 1847)

26	<i>M. lupulina</i> (Fabricius, 1787)	
27	<i>M. plumicornis</i> (Fallén, 1820)	
28	<i>M. tubifer</i> (Meigen, 1826)	
	= <i>uncinata</i> (De Meijere, 1907)	
	Genus <i>Nannomyza</i> Frey, 1941	NOOT 3
29	<i>N. basalis</i> (Zetterstedt, 1847)	
	Genus <i>Pachycerina</i> Macquart, 1835	
30	<i>P. pulchra</i> Loew, 1850	
	Genus <i>Peplomyza</i> Haliday, 1837	
31	<i>P. litura</i> (Meigen, 1826)	
	Genus <i>Poecilolycia</i> Shewell, 1986	
32	<i>P. vittata</i> (Walker, 1849)	
	Genus <i>Pseudolyciella</i> Shatalkin, 1999	NOOT 4
33	<i>P. pallidiventrīs</i> (Fallén, 1820)	
34	<i>P. stylata</i> Papp, 1978	
35	<i>P. subpallidiventrīs</i> Papp, 1978	
	Genus <i>Sapromyza</i> Fallén, 1810	NOOT 3
36	<i>S. albiceps</i> Fallén, 1820	
37	<i>S. apicalis</i> Loew, 1847	
38	<i>S. obscuripennis</i> Loew, 1847	NOOT 5
	= <i>obtusa</i> Collin, 1948: misident. sensu De Jong & Beuk, 2002	
39	<i>S. obsoleta</i> Fallén, 1820	
40	<i>S. sexpunctata</i> Meigen, 1826	
41	<i>S. simplicior</i> Hendel, 1908	
	= <i>simplex</i> Loew, 1847: preocc.	
	= <i>setiventrīs</i> Zetterstedt, 1847: misident. sensu De Meijere, 1907	
42	<i>S. halidayi</i> Shatalkin, 2000	NOOT 6
	= <i>sordida</i> Haliday, 1833: preocc.	
	? = <i>tuberculosa</i> Becker, 1895	
43	<i>S. viciēspunctata</i> Czerny, 1932	
44	<i>S. zetterstedti</i> Hendel, 1908	
	Genus <i>Sapromyzosoma</i> Lioy, 1864	NOOT 3
45	<i>S. quadricincta</i> (Becker, 1895)	
	= <i>bipunctata</i> (Meigen, 1830)	
46	<i>S. quadripunctata</i> (Linnaeus, 1767)	
	Genus <i>Schumannimyia</i> Papp, 1978	NOOT 3
47	<i>S. hyalinata</i> (Meigen, 1826)	
	= <i>atripes</i> (Meigen, 1838): misident.	
	= <i>frontalis</i> (Loew, 1858)	
	Genus <i>Tricholauxania</i> Hendel, 1925	
48	<i>T. praeusta</i> (Fallén, 1820)	
	Genus <i>Trigonometopus</i> Macquart, 1835	
49	<i>T. frontalis</i> (Meigen, 1830)	

Twijfelachtige soorten

Genus *Homoneura* Van der Wulp, 1891

H. dilecta (Rondani, 1868)

NOOT 1

= *notata* (Fallén, 1820): misident. Papp, 1978

H. vicina (De Meijere, 1907)

Genus *Minettia* Robineau-Desvoidy, 1830

Subgenus *Minettia* Robineau-Desvoidy, 1830

M. tabidiventris (Rondani, 1877)

NOOT 2

NOOT 1. Op basis van oudere publicaties stond *H. notata* op de Nederlandse lijst, maar recent verzameld materiaal behoorde allemaal tot de soort die Papp (1978) beschreef als *H. subnotata*. Onderzoek aan het typemateriaal van *H. notata* heeft bevestigd dat deze soort identiek is aan *H. subnotata*. Merz synonymiseerde *H. subnotata* dus met *H. notata* en onttrok *H. dilecta* als oudst bekende naam van *H. notata* sensu Papp, 1978 aan de synonymie. Ouder Nederlands materiaal moet nog gecontroleerd worden om te bevestigen of deze soort inheems is of niet.

NOOT 2. Voor de meeste determinaties van deze groep werd tot het einde van de 20^e eeuw de tabel van Collin (1948) gebruikt. Hij onderscheidde rond *M. fasciata* twee soorten: *M. fasciata* en *M. rivos*a. Merz (2004) reviseerde de *M. fasciata*-groep en onderzocht de typen. Hij constateerde dat *M. fasciata* een ouder synoniem is van *M. rivos*a en dat *M. tabidiventris* de correcte naam is voor *M. fasciata* sensu auct. Het lijkt dus waarschijnlijk, dat materiaal gemeld onder de naam *M. fasciata* uit de eerste helft van de 20^e eeuw waarschijnlijk tot dezelfde soort behoort als materiaal dat later werd gemeld onder de naam *R. rivos*a. Gezien de huidige verspreiding van *M. tabidiventris* lijkt het mogelijk dat deze soort ook in Nederland voor komt.

NOOT 3. Papp & Shatalkin (1998) beschouwen drie voormalige subgenera van *Sapromyza* (*Nannomyia*, *Sapromyzosoma* en *Schumannimyia*) als aparte genera omdat *Sapromyza* parafyletisch zou zijn. In hun publicatie werd dit niet met de resultaten van een fylogenetische analyse aangetoond. Veel recente publicaties volgen inmiddels deze

zienswijze, omdat er op basis van morfologie veel voor te zeggen valt.

NOOT 4. Van verschillende kanten is al twijfel geuit over de status van de drie soorten *Pseudolyciella*. Met regelmaat duiken intermediaire exemplaren op, die in de vorm van de mannelijke genitaliën niet duidelijk te classificeren zijn als één van de beschreven soorten. Vrouwtjes kunnen in het geheel niet van elkaar worden onderscheiden. Op dit moment wordt met verschillende methodes onderzocht wat de precieze status is (pers. med. Marek Semelbauer).

NOOT 5. Bij de beschrijving van *M. mihalyii* gaf Papp (1978) al aan, dat deze soort sterk leek op wat Collin (1948) beschreef als *M. obtusa*. Vanwege één kenmerk dat niet overeenkwam en Collin's gebrekkige beschrijving gaf Papp er de voorkeur aan zijn soort als nieuw te beschrijven. Om te bevestigen dat het Nederlandse exemplaar gemeld onder *M. obtusa* conspecifiek was met *M. mihalyii* werd het exemplaar van *M. obtusa* gemeld door De Jong & Beuk (2002: Zuid-Holland: Noordwijk, 1 ♂: 14-30.v.1993, leg. E.J. van Nieukerken) gecontroleerd. Dit exemplaar bleek echter te behoren tot *S. obsoleta*, een *Sapromyza* met een paar kleinere, presuturale dorsocentraalborstels. Een paar presuturale dorsocentraalborstels is normaal een aanwijzing dat het gaat om *Meiosimyza* of een verwant genus en is meestal afwezig in *Sapromyza*.

NOOT 6. Shatalkin (2000) gaf aan dat *S. sordida* Walker, 1833 een junior homoniem is van de Amerikaanse *S. sordida* Wiedemann, 1830. Tevens gaf hij aan dat *S. tuberculosa* Becker, 1895

mogelijk dezelfde soort is. Merz (pers. med.) constateerde aan de hand van een Nederlands exemplaar dat onze *S. halidayi* identiek is aan de soort die in Zwitserland en zuidelijk Europa bekend staat als *S. tuberculosa*. Beide worden veelvuldig binnenshuis aangetroffen, een ongebruikelijk verschijnsel voor Lauxaniidae. Onderzoek aan de typen van *S. tuberculosa* zal moeten uitwijzen welke naam de geldige is voor deze soort.

DANKWOORD

Speciale dank gaat uit naar Marek Semelbauer (Bratislava) en Bernhard Merz (Génève) voor het leveren van waardevolle achtergrondinformatie.

LITERATUUR

- Collin, J.E. 1948. A short synopsis of the British Sapro- myzidae (Diptera). – Transactions of the Royal Entomological Society of London 99: 225-242.
- Gibbs, D. 2005. *Homoneura consobrina* (Zetterstedt, 1847) (Diptera, Lauxaniidae) restored to the British list. – Dipterists Digest, Second Series 12(1): 3-6.
- Greve, L. 2009. Atlas of the Lauxaniidae (Diptera, Brachycera) in Norway. – Norwegian Journal of Entomology 56: 75-116.
- Greve, L. & B. Merz 2003. *Homoneura consobrina* (Zetterstedt, 1847) and *Lauxania albomaculata* (Diptera, Lauxaniidae) in Norway. – Norwegian Journal of Entomology 50: 107-108.
- Jong, H. de & P.L.Th. Beuk 2002. Family Lauxaniidae. – In: P.L.Th. Beuk, ed., Checklist of the Diptera of the Netherlands. KNNV Uitgeverij, Utrecht: 242-245.
- Kahanpää, J. 2014. Checklist of the fly families Chamaemyiidae and Lauxaniidae of Finland (Insecta, Diptera). – Zookeys 441: 277-283.
- Martinek, V. & M. Barták 2005. Lauxaniidae (stínomilkoví). – In: Farkač J., D. Král & M. Škorpík, eds., Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. Red list of threatened species in the Czech Republic. Invertebrates. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha: 321.
- Merz, B. 2003. The Lauxaniidae (Diptera) described by C.F. Fallén with description of a misidentified species of *Homoneura* van der Wulp. – Insect Systematics & Evolution 34: 345-360.
- Merz, B. 2004. Revision of the *Minettia fasciata* species-group (Diptera, Lauxaniidae). – Revue Suisse de Zoologie 111: 183-211.
- Merz, B. & A. Kofler 2008. Zur Kenntnis der Lauxaniidae und Pallopteridae (Diptera, Acalypttrata) in Osttirol und Kärnten (Österreich). – Linzer Biologische Beiträge 40: 1225-1235.
- Merz, B. & A. I. Shatalkin 2013. Fauna Europaea: Diptera, Lauxaniidae, *Sapromyza viciespunctata*. – Fauna Europaea version 2.6.2, http://www.fauna-eur.org/full_results.php?id=62194. [bezocht: 14 oktober 2015]
- Papp, L. 1978. Contribution to the revision of the Palearctic Lauxaniidae (Diptera). – Annales Historico-naturales Musei Nationalis Hungarici 70: 213-231.
- Papp, L. 1984. Family Lauxaniidae. – In: Soós, Á. & L. Papp, eds., Catalogue of Palearctic Diptera Volume 9. Micropezidae – Agromyzidae. Akadémiai Kiadó, Budapest: 193-217.
- Papp, L. 2003. Further additions and corrections to the Hungarian checklist (Diptera). – Folia Entomologica Hungarica 64: 309-339.
- Papp, L. 2004. Twenty species of Diptera new to Hungary. – Folia Entomologica Hungarica 65: 135-144.
- Papp, L., & A.I. Shatalkin 1998. Family Lauxaniidae. – In: Papp L. & B. Darvas, eds., Contributions to a manual of Palearctic Diptera Volume 3. Science Herald, Budapest: 383-400.
- Schacht, W. 2006. Kleiner Nachtrag zu 'Zweiflügler aus Bayern' (Diptera: Platypezidae, Piophilidae, Lauxaniidae). – Entomofauna 27(38): 483-484.
- Schacht, W., O. Kurina, B. Merz & S. Gaimari 2004. Zweiflügler aus Bayern XXIII (Diptera: Lauxaniidae, Chamaemyiidae). – Entomofauna 25: 41-80.
- Semelbauer, M., & M. Kozánek 2014. The immatures of lauxaniid flies (Diptera: Lauxaniidae) and their taxonomical implications. – Zootaxa 3780: 401-454.
- Shatalkin, A.I. 2000. Opređitel Palearkticheskikh muh semejstva Lauxaniidae (Diptera). – Zoologicheskoe Issledovaniya 5: 1-102. [Keys to the Palearctic flies of the family Lauxaniidae (Diptera)]

SUMMARY

A revised checklist of the Dutch Lauxaniidae, including five species new to Dutch fauna (Diptera: Lauxaniidae)

Five species new to the Netherlands were discovered during the last two years: *Homoneura consobrina*, *H. interstincta* (proper), *H. thalhammeri*, *Pachycerina pulchra* and *Sapromyza viciespunctata*. In addition, since 2002 there have been several revisions and other publications warranting updates to the last checklist of Dutch Lauxaniidae. First was the fact that the subgenera of *Sapromyza* (*Nannomyia*, *Sapromyzosoma* and *Schumannimyia*) were raised to generic level. Second was the revision of Lauxaniidae types, which made clear that Dutch material recorded as *Homoneura interstincta* should be called *H. mediospinosa*. Finally, the *Minettia fasciata* group was revised, synonymising *Minettia rivos*a with *M. fasciata*. The single published record of *Sapromyza obtusa* was checked and proved to be erroneous, so the species is deleted from the Dutch list. Two species of which the name was wrongly interpreted in the past are placed on the list of doubtful species until their occurrence in the Netherlands is confirmed: *Homoneura dilecta* (= *H. notata* sensu Papp) and *Minettia tabidiventris* (= *M. fasciata* sensu auct.). The current species list contains 49 species.

P.L.Th. Beuk
Natuurhistorisch Museum Maastricht
De Bosquetplein 6-7
6211 KJ Maastricht
paul.beuk@maastricht.nl

J.D.M. Belgers
Nassauweg 6
6703 CH Wageningen
dick.belgers@wur.nl